

Dagens musik är mycket mer än pop och rock. I vår artikelserie Popkoll reder Äntligen fredag ut begreppen. I dag tittar vi närmare på begreppet **black metal**. Tidigare avsnitt i serien hittar du på www.folkbladet.nu

Pionjäreerna

✓ **VENOM** – När Conrad "Cronos" Lant bildade metalbandet Venom 1979 kunde han knappast ana att hans band skulle ge namn åt en helt ny genre.

Cronos, sångare och basist i Venom.

Black metal är en livsstil

DET ÄR EGENTLIGEN rätt så lustigt. Det band som gav black metal dess namn spelar själv inte black metal. Musiken är i stället en thrashig och punkig form av heavy metal, betydligt mer besläktad med Motörhead än med dagens black metal-band.

Men när det gäller estetik och lyrik skiljde Venom sig tidigt mot alla andra heavy metal-band. Det var Venom som gjorde hårdrocken riktigt ondskefullt svart och som startade hela den livsstil som kallas black metal.

Venom grundades i brittiska Newcastle 1979. Sättningen var exakt densamma som när det gäller det brittiska kollegorna i Motörhead. Bandet var en trio och det var basisten som sjöng. Den klassiska sättningen av Venom består av Conrad Lant (bas/sång), Jeffrey Dunn (gitar) och Anthony Bray (trummor). Av dessa är det i dag endast Lant som är kvar i bandet.

I black metal-sammanhang var Venom föregångare genom att anta artistnamn, som var hämtade från den onda sidan inom den religiösa mytologin.

Medlemmarna fick namnen Cronos, Mantas, Abbadon och ett legendariskt band var fött.

VENOM HADE REDAN i början av karriären en uttalat satanisk image. De tre första skivorna släpptes inom loppet av tre år och alla tre – "Welcome to hell" (1981), "Black metal" (1982) och "At war with satan" (1983) räknas i dag som klassiker. Efter dessa plattor började Venoms karriär sakta men säkert gå utför, men då hade redan bandet för evigt fått kultstatus och hunnit inspirera mängder av band, inte minst i Skandinavien.

Andra band som var mycket viktiga i black metals barndom var svenska Bathory, danska Mercyful Fate, schweiziska Hellhammer – som senare bytte namn till Celtic Frost, norska Mayhem och brasilianska Sarcófago. Dessa band hade alla ungefär samma visuella framtoning och struktur på sin musik.

MYTOMSPUNNET BAND. Norska Mayhem är ett av de mest mytomspunna banden inom norsk black metal. Detta beror främst på att en del kyrkbränningar följt i bandets spår samt att bandet drabbats av både ett självmord och ett mord under årens lopp. FOTO: SCANPIX

UNDER BÖRJAN AV 90-talet slog grungen igenom på allvar och de allra flesta metalbanden upplevde en kraftig nedgång i popularitet.

Black metal var emellertid redan då en stark subgenre. Den har alltid varit liten för den stora massan, men mycket stark bland de trogna fansen. Därför påverkades inte black metal speciellt mycket av nedgången – istället föddes en andra våg.

Främst växte den fram i Skandinavien i allmänhet och i Norge i synnerhet och det var Mayhem som stod i fokus, inte minst för medias intresse. Detta intresse berodde främst på ett antal kyrkbränningar som följde i musikens spår, men också på två tragiska dödsfall.

Mayhems svenske sångare Per Yngve "Dead" Ohlin (1968–1991) begick självmord och bandkollegan Oystein "Euronymous" Aarseth (1968–1993) mördades av den tidigare bandmedlemmen Varg

Vikernes, även känd som Count Grinackh.

Vikernes dömdes till 21 års fängelse för mordet.

NU, ÅR 2009 har black metal hunnit fram till sin tredje våg och även om de norska banden ännu är starka och betydelsefulla inom genren har musiken utvecklats.

Band som Satyricon, Dimmu Borgir och Cradle of Filth har – inte utan kritik från de så kallade "true black metal-bandet" – utvecklat genren genom att släppa in synthar och mer melodier.

Dessutom har en rad ytterligare subgenrer vuxit fram inom black metal, som i sig just är en subgenre.

Den mest märkliga grenen av dessa är kristen black metal. Paradoxen sitter i att black metal alltid haft starka kopplingar till satanismen och att de flesta banden drivs av ett mycket starkt hat

mot religion i allmänhet och kristendom i synnerhet.

De kristna banden, exempelvis Crimson Moonlight, Mortification, Vaakevandring och Screams of Chaos, hävdar emellertid att genren är en ren musikalisk genre och inte en ideologisk rörelse, men resonemanget är märkligt.

Att vara kristen och spela black metal är ungefär lika trovärdigt som att vara polis och kriminell med motiveringen att de brotten enbart är en käck fritidssysselsättning och inte något moraliskt ställningstagande.

Black metal är nämligen så mycket mer än en musikstil.

Black metal är en livsstil.

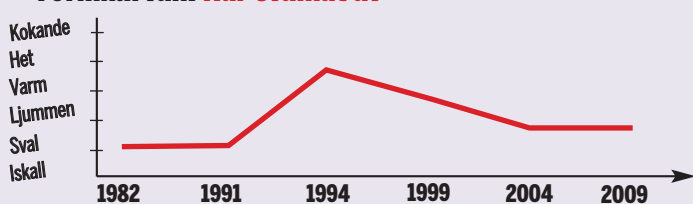
Black metal är ett ställningstagande mot kristendomen.

” Detta intresse berodde främst på ett antal kyrkbränningar

DANIEL NORDSTRÖM
daniel.nordstrom@folkbladet.nu
090/17 01 13

Formkurvan: Har svalnat av

Det gyllene året: 1994

LITE FEL. Att prata om gyllene år i detta sammanhang är lite fel. Snarare handlar det om mörka år. 1994 släppte Mayhem klassikern "De mysteriis dom sathanas" och under denna tid hade genren hunnit få många efterföljare. Inte minst i Skandinavien.

Prognosen: Lär hålla på samma nivå

TROGEN FANSKARA. Genom olika subgenrer har black metal förnyats. Band som Cradle of Filth, Dimmu Borgir och Satyricon har infört mer rockiga tongångar. Trots det lär nog genren behålla sin nuvarande nivå. Fansskaran är trogen, men lär knappast öka avsevärt

Kännetecken

✓ **BAND/MUSIK:** Extrem form av metal med skrikig sång alternativt growlsång. Den så kallade corpse-paint-sminkningen är vanligt förekommande.

✓ **PUBLIK/FANS:** Som alla andra metalfans är de trogna, lojala och insatta. Livssynen är, precis som klädstilen, svart.

Klassikerna

✓ **ALBUM:** "De mysteriis dom sathanas" (1994) av Mayhem.

✓ **LÅT:** "Black metal" (1982) av Venom.